

jersken og lægen skal fortsat tage sig ekstra af de svage stillede børn og unge. Har barnet/den unge behov for lægefaglig behandling, skal den unge/forældrene opfordres til at søge egen læge.

Til § 124

Der sker med bestemmelsen en videreførelse af de gældende regler i § 7 i lov om forebyggende sundhedsordninger for børn og unge, som pålægger kommunerne en pligt til at have en tværfaglig gruppe, der skal sikre at børn og unge med særlige behov får taget hånd om eventuelle problemer. Dog foreslås det fastlagt ved bekendtgørelse, jf. lovforslagets § 127, stk. 1, at en af gruppens medlemmer skal udpeges som ansvarlig for at koordinere indsatsen over for det enkelte barn og den enkelte unge. Der er hermed ikke tilsigtet ændring af de gældende regler. Barnet og dets familie vil således fortsat have en enkelt person at holde sig til.

Til § 125

Der sker med bestemmelsen en videreførelse af de gældende regler i § 8 i lov om forebyggende sundhedsordninger for børn og unge, som pålægger kommunerne en konsulentfunktion i forhold til skoler, daginstitutioner og den kommunalt formidlede dagpleje om børns sundhed og trivsel. Dog foreslås det fastlagt ved bekendtgørelse, jf. lovforslagets § 127, stk. 1, at den kommunale sundhedstjeneste (læger og sundhedsplejersker) skal rådgive institutionspersonalet vedrørende de børn, som personalet finder, har særlige behov, samt at kontakten til den kommunale sundhedstjeneste sker efter forudgående drøftelse med barnets forældre. Der er ikke tilsigtet ændring af de gældende regler.

Til § 126

Bestemmelsen er en videreførelse af reglen i § 18, stk. 2, i lov om forebyggende sundhedsordninger for børn og unge, hvorefter det er skolekommunen og ikke bopælskommunen, der skal tilbyde de forebyggende ydelser. Ydelser, der efter lov om forebyggende sundhedsordninger § 18, stk. 3, afholdes af bopælsamtskommunen, jf. lovens § 3, vil efter forslaget skulle afholdes af regionsrådet, jf. § 64.

Til § 127

Der sker med bestemmelsen en videreførelse af de gældende regler i § 14 i lov om forebyggende sundhedsordninger for børn og unge, der giver indenrigs- og sundhedsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om de kommunale forpligtelser efter lo-

ven. Bemyndigelsen er i dag udmøntet i bekendtgørelse om forebyggende sundhedsordninger for børn og unge. Bemyndigelsen efter stk. 1 forudsættes bl.a. også anvendt til fastsættelse af bestemmelser, der tidligere har fremgået af lovgivningen, jf. bemærkningerne til § 122 og § 124. Der vil ligeledes i en bekendtgørelse blive fastsat nærmere regler om kommunernes særlige forpligtelser over for børn, der befinder sig med forældre i kriminalforsorgens institutioner eller i krisecentre. Sundhedsstyrelsen vil fortsat kunne fastsætte retningslinier for tilrettelæggelsen og indholdet af ydelser i de forebyggende sundhedsordninger, jf. § 215, stk. 1.

Kapitel 37

Kommunal tandpleje

Tandpleje til børn og unge

Til §§ 128-131

Reglerne i kapitel 37 om børne- og ungdomstandpleje er en videreførelse af reglerne i lov om tandpleje, som ændret ved L 2003 377, jf. bilag.

Lovforslaget bygger på følgende hovedprincipper:

- Et vederlagsfrit tandplejetilbud til alle børn og unge under 18 år.
- Fuld frihed for kommunerne til at beslutte hvordan man vil tilrettelægge børne- og ungdomstandplejen.
- Frihed til forældre til at vælge privat tandlægepraksis efter eget valg med kommunalt tilskud på 65 % (de 16 og 17 årige dog med 100 % tilskud).
- Øget valgfrihed på tværs af kommunegrænsen.

Til § 128

Bestemmelsen er en videreførelse af reglen i § 2, stk. 1-3, i lov om tandpleje, som forpligter kommunerne til at give alle børn og unge under 18 år et vederlagsfrit tandplejetilbud. Det er fortsat kommunalbestyrelsen der beslutter, hvorledes man nærmere vil tilrettelægge tandplejetilbuddet efter stk. 1, jf. dog § 130, stk. 3. Unge på 16 og 17 år har fortsat ret til vederlagsfri ungdomstandpleje efter eget valg, jf. forslaget § 130, stk. 3.

Til § 129

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende regler, jf. § 3, stk. 1, i bekendtgørelse om tandpleje, hvorefter kommunalbestyrelsen selv beslutter, om den vederlagsfri børnetandpleje skal tilbydes på offentlig klinik eller i privat tandlægepraksis, som kommunalbestyrelsen indgår aftale med om opgaven.